

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.10.1978, sp. zn. 6 Tz 72/78, ECLI:CZ:NS:1978:6.TZ.72.1978.1

Číslo: 24/1979

Právní věta: Pachateli, jehož soud odsuzuje sice za úmyslný trestný čin nebo přečin, ale k podmíněnému trestu odnětí svobody, nelze uložit ochranný dohled ani v rozsudku pro případ, že se pachatel neosvědčí a nařídí se výkon podmíněně odloženého trestu podle § 60 odst. 1 tr. zák., ani dodatečně ve veřejném zasedání podle § 4 odst. 4 zák. č. 44/1973 Sb. po nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu podle § 60 odst. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.10.1978

Spisová značka: 6 Tz 72/78

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ochranný dohled

Předpisy: 44/1973 Sb. § 4 odst. 2
§ 4 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 24/1979 sb. rozh.

Pachateli, jehož soud odsuzuje sice za úmyslný trestný čin nebo přečin, ale k podmíněnému trestu odnětí svobody, nelze uložit ochranný dohled ani v rozsudku pro případ, že se pachatel neosvědčí a nařídí se výkon podmíněně odloženého trestu podle § 60 odst. 1 tr. zák., ani dodatečně ve veřejném zasedání podle § 4 odst. 4 zák. č. 44/1973 Sb. po nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu podle § 60 odst. 1 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 28. 12. 1978 sp. zn. [6 Tz 72/78.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že rozsudkem okresního soudu v Kroměříži ze dne 8. března 1977 sp. zn. 2 T 33/77, pokud byl obviněnému J. D. uložen ochranný dohled na dobu jednoho roku, byl porušen zákon a tento výrok v uvedeném rozsudku zrušil.

Z odůvodnění:

Obviněný J. D. byl rozsudkem okresního soudu v Kroměříži ze dne 8. 3. 1977 sp. zn. 2 T 33/77 uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se dopustil tím, že dne 6. 12. 1976 v Holešově v restauraci Na nádraží si poručil alkoholické nápoje a cigarety v ceně 24,60 Kčs, ačkoliv věděl, že na jejich úhradu nemá peníze, a tím způsobil podniku RaJ Kroměříž škodu ve výši 24,60 Kčs, a dále dne 9. 12. 1976 v Holešově opět v restauraci Na nádraží si poručil alkoholické nápoje a cigarety v ceně 41 Kčs, ačkoliv věděl, že na jejich úhradu nemá peníze, a tím způsobil podniku RaJ Kroměříž škodu ve výši 41 Kčs. Za tento přečin byl obviněnému uložen podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. trest odnětí svobody na pět měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební bodu dvou roků. Dále byl obviněnému podle § 4 odst. 2, § 3 odst. 1 a § 2 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. uložen ochranný dohled na dobu jednoho roku. Rozsudek nabyl právní moci dne 7. 4. 1977.

Proti tomuto rozsudku okresního soudu v Kroměříži podal ministr spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. Namítl, že nebyla splněna zákonná podmínka pro uložení ochranného dohledu podle § 4 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb., totiž uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Na tom nic nemění skutečnost, že později bylo usnesením rozhodnuto, že obviněný podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná vzhledem k tomu, že se ve zkušební době dopustil další trestné činnosti. Ministr spravedlnosti ČSR proto navrhl, aby bylo vysloveno porušení zákona v ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. v neprospěch obviněného a aby napadený rozsudek byl ve výroku o uložení ochranného dohledu zrušen.

Nejvyšší soud ČSR z podnětu stížnosti pro porušení zákona přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že zákon byl porušen ve výroku o uložení ochranného dohledu.

Skutková zjištění napadeného rozsudku jsou správná a úplná, odpovídají provedeným důkazům, výrok o vině je v souladu se zákonem. Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o trestu.

Jinak je tomu ovšem ve výroku o ochranném dohledu. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb., o ochranném dohledu může soud uložit ochranný dohled pachateli, kterého odsuzuje za úmyslný trestný čin nebo úmyslný přečin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nelze-li vzhledem k osobě pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu způsobu života, k prostředí, v kterém žije, a k povaze spáchané trestné činnosti očekávat, že bez ochranného dohledu povede řádný život pracujícího člověka.

Obviněný byl napadeným rozsudkem sice odsouzen za úmyslný přečin, avšak nikoli k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Proto mu nebylo možno uložit ochranný dohled a to ani dodatečně podle § 4 odst. 4 zák. č. 44/1973 Sb. Nepodmíněný trest odnětí svobody musí být pachateli úmyslného trestného činu nebo úmyslného přečinu uložen rozsudkem a tuto podmínku nelze nahradit dodatečně rozhodnutím podle § 60 odst. 1 tr. zák., že trest odnětí svobody podmíněně odložený se vykoná proto, že podmíněně odsouzený nevedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka.

Proto bylo vysloveno, že výrokem napadeného rozsudku o uložení ochranného dohledu byl v neprospěch obviněného porušen zákon v ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 44/1973 Sb. a podle § 269 odst. 2 tr. ř. byl tento výrok v napadeném rozsudku zrušen